

Dit nummer van de Sociologische Gids bevat enkele bijdragen van theoretische aard. Het artikel van Bergsma is geschreven in een trant, waarmee vele lezers misschien enige moeite zullen hebben. Wie zich er desondanks in verdiept, zal zijn moeite echter ruimschoots beloond vinden. De auteur beschouwt een aantal sociologische problemen vanuit het standpunt van de logistiek en komt daarbij tot boeiende conclusies, die kunnen bijdragen tot een zuiverder taalgebruik en een beter hanteren van de wetenschappelijke terminologie in de beoefening van ons vak. Het gebruik van logistische formuleringen, zo betoogt Bergsma, heeft niet een louter stenografische functie, maar zal in bepaalde gevallen ook de theorievorming bevorderen.

Van geheel andere aard is de theoretische bijdrage van Straver in dit nummer. Aan de hand van enige recente Duitse publicaties en steunend op zijn eigen ervaringen aan de universiteit van Göttingen, levert hij een kritisch overzicht van de hedendaagse Duitse sociologie. De generatie van sociologen, die na de oorlog de toon is gaan aangeven in de sociologie, zit met een aantal principiële problemen. Aansluiting bij de tradities van vóór 1933, oriëntatie op de Amerikaanse sociologie, het aloude probleem van een al dan niet „waarde-vrije” wetenschap, de verhouding theorie-practijk en de perikelen der theorievorming dit zijn enige van de kwesties die de Duitse sociologen tegenwoordig bezighouden. Het is de verdienste van Straver's artikel, dat hij de interesse voor al deze problemen weet te plaatsen in het kader van de Duitse wetenschappelijke tradities en contemporaine omstandigheden.

Als tegenwicht tegen deze overwegend theoretische bijdragen vindt de lezer in dit nummer nog enkele artikelen met een meer op de praktijk van het sociale onderzoek gericht karakter. Van Kcmenade brengt verslag uit van een experiment aan het Sociologisch Instituut te Nijmegen. Gebleken is, dat fouten van de interviewer ernstige vertekeningen in de onderzoeksresultaten kunnen veroorzaken; om deze te minimaliseren worden enkele suggesties gedaan voor een betere training der interviewers. Kadushin en Wieringa tenslotte geven de resultaten van een vergelijkend onderzoek naar de verwachtingspatronen in de Verenigde Staten en in Nederland aangaande de rol van de maatschappelijke werker. Behalve inhoudelijk is hun bijdrage ook methodologisch interessant, doordat ze nog eens onderstreept hoe noodzakelijk het is in “cross-cultural studies” alleen sociaal gelijkwaardige groepen te vergelijken.